

[Socialministeren.]

at udfolde, for derefter blev jeg hældt ud af Udvalget, og saa har jeg intet mere hørt til dette Udvalg.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen var derefter inde paa min Deltagelse i Indsamlingsarbejdet, en Deltagelse, som han fandt uheldig, ligesom han overhovedet efter sit principielle Standpunkt fandt den københavnske Indsamling til Fordel for de hjemløse uheldig. Jeg har en Gang tidligere — det ærede Medlem var formodentlig ikke til Stede den Gang — haft Lejlighed til at gøre Rede for, hvorfor Regeringen, hvorfor undertegnede overhovedet har deltaget i dette Indsamlingsarbejde, og jeg skal ikke genopfriske disse Udtalelser, men kun gøre opmærksom paa, at dette Indsamlingsarbejde i den Tid, der er gaaet, i hvilken der jo ikke er gennemført noget som helst af Lovgivningsmagten til Fordel for de Mennesker, det her drejer sig om, dog er kommet saadan i Gang, at der i dette Øjeblik foreligger 140 000 Kr., af hvilke de 100 000 Kr. er anvendt til Personer, som er under Kontrol, og om hvilke man intet som helst ufordelagtigt ved at berette. Og jeg tror ikke, jeg behøver at skamme mig over denne min Deltagelse, saaledes som Forholdene overhovedet har udviklet sig. Det er dog ogsaa kun ganske undertagelsesvis, at jeg har modtaget Kritik, aabenlyst Kritik over denne Virksomhed. Tværtimod er det fra mange Sider og ikke mindst fra kristelig Side blevet hævdet, at som Forholdene laa, var det i Virkeligheden dette, der skulde gøres i Storkøbenhavn, indtil man fik bragt Orden paa dette Omraade.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at jeg i et Radioforedrag forleden havde fremsat en meget uheldig Udtalelse, idet jeg havde paastaet, at denne Indsamling saboteredes fra kirkelig Side, fra kristelig Side. Jeg var sikker paa, at jeg ikke havde udtalt noget saadant; men jeg har fremskaffet — ikke et Referat, men den Kronik i „Social-Demokraten“, som skulde være et fuldgyldigt Udtryk for, hvad jeg har udtalt, da den var trykt efter mit Manuskript, og dér saa jeg et enkelt Ord, som giver det ærede Medlem nogen Ret. Derfor vil jeg gerne bringe mit Syn paa denne Sag paa det rene med det samme og forklare, hvorledes Forholdene er her. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et ganske kort Citat. Efter at have refereret i denne Radiotale alle de mærkelige Angreb, denne Indsamling var Genstand for, alle

de Fejludlægninger, Misforstaaelser og Forvrængninger, der var fremkommet rundt omkring i Pressen, endte jeg med at sige:

„Og saaledes fortsættes Angrebene og vokser Sabotagen overfor denne Indsamling, mærkværdig nok særlig fra de Kredse, der ellers støtter Kirken og Kristendommen. Jeg er sikkert ikke nær saa bevandret i det nye Testamente som omtalte Kritikere, men det forekommer mig ganske bestemt, at det ikke var de øverste Rangklasser, der havde Kristi særlige Bevaagenhed, jeg synes endda, jeg levende kan mindes hans Syn paa Farisæerne“.

Hvis man vil se paa, hvad her staaer, er der netop ikke Tale om Kirken og Kristendommen, der er Tale om visse af de Kredse, der ellers støtter Kirken og Kristendommen. Og hvis det ærede Medlem vil have Besked, skal han ogsaa faa Besked om, hvilke Kredse jeg siger til. Alligevel er der en Fejl i dette Tryk, og jeg er ikke i Stand til at sige, om mit Manuskript ogsaa har haft den. Der skulde ikke staa særlig fra *de* Kredse, men: særlig fra Kredse. Jeg har ingen som helst Grund til i Anledning af Indsamlingen eller dette Arbejde i mindste Maade at angribe hverken Kirken eller Kristendommen; og derfor siger jeg dette paa dette Sted og paa denne Foranledning.

Endelig fremsatte det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen en Bemærkning om, at til Slut var den danske Rigsdag jo ganske ude af Stand til at enes om noget som helst, en Bemærkning, som jeg skal vende tilbage til i de Udtalelser, hvormed jeg skal slutte; og derefter skal jeg vende mig til den ærede Ordfører Hr. Søren P. Larsen.

Den ærede Ordfører syntes paa et Par Punkter ubehagelig paavirket af en Form for Pressepolemik, som man ikke skulde have indført her, idet den ærede Ordfører begyndte med at sige, at Socialministeren *lod* helt ukendt med Forholdene i Nakskov. Nej, jeg er helt ukendt med Forholdene i Nakskov, jeg har ikke en Gang faaet læst nogen som helst af Aviserne. Jeg plejer ikke for Tiden at kunne naa at læse Aviserne, før jeg faar dem 2 Dage efter i Ud-klip, og det er et nederdrægtigt ubehageligt Arbejde. (*Fraenkel*: Det er saamaend ogsaa tidsnok). Det *kan* — det vil jeg dog sige til det ærede Medlem — undertiden være for sent, selv om det kun er 2 Dage.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde om Forholdene i Nakskov, at han var utilfreds med de Udtalelser, Justitsministeren havde fremsat. Saa vidt jeg hørte,